

PRZESTĄPIONY (2) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

sg n L przestąpionym (1). ◇ pl N subst przestąpion(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Do którego się nie zastosowano, naruszony, przekroczony (2) :

a. O boskim nakazie (1) :

Wyrażenie: »przestąpione przykazanie« (1): tedy Plebani okażą to [ojcowską boską miłość] bårzo iålnym przykładem onych napierwåznych ludzi/ ktore kiedy po przeståpionym y zgwåłconym Bożym przykazåniu ålyfåzylå być okrutnie zgromione [...]. Wåzåkåże [...] KuczbKat 375.

Szereg: »przeståpiony i zgwåłcony« (1): KuczbKat 375 cf Wyrażenie.

b. O własnych zobowiązaniach (1) :

Fraza: »åłuby mają być przeståpione« (1): O ålubnych duchownych y mniåfnych/ piåffe w kazånyu o trzech krolech/ iz wolny bez grzechu y åumnyenya mogå y måyå być opuåfczone ålbo przeståpyone. KromRozm I I.

Szereg: »opuszczony albo przeståpiony« (1): KromRozm I I cf Fraza.

Synonimy: naruszony, zgwåłcony, ålamany.

Cf PRZESTÅPIĆ